

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen)

den 20 juli 2017*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik - Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Centralafrikanska republiken - Frysning av penningmedel - Första beslutet om uppförande i förteckningen - Förteckning över personer och enheter som omfattas av frysningen av medel och ekonomiska tillgångar - Uppförande av sökandena - Genomförande av en FN-resolution - Motiveringsskyldighet - Rätt till försvar - Oskuldspresumtion - Uppenbart oriktig bedömning”

I mål T-619/15,

Bureau d’achat de diamant Centrafrique (Badica), Bangui (Centralafrikanska republiken),

Kardiam, Antwerpen (Belgien),

företrädna av advokaterna D. Luff och L. Defalque,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av B. Driessen och P. Mahnič Bruni, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 2015/1485 av den 2 september 2015 om genomförande av artikel 17.1 i rådets förordning (EU) nr 224/2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av situationen i Centralafrikanska republiken (EUT L 229, 2015, s. 1),

meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Gervasoni och domarna L. Madise (referent) och K. Kowalik-Bańczyk,

justitiesekreterare: handläggaren L. Grzegorzcyk,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 april 2017,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökandena, det vill säga Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), som är ett bolag bildat enligt centralafrikansk rätt, och dess systerbolag Kardiam, ett bolag bildat enligt belgisk rätt, bedriver en verksamhet som består i inköp och försäljning av diamanter.
- 2 Centralafrikanska republiken är ett utvecklingsland och en del av landets resurser består av export av diamanter och guld. Diamanter, i synnerhet, står för 40 procent av värdet på exporten från Centralafrikanska republiken.
- 3 I mars 2013 avsattes Centralafrikanska republikens president Francis Bozizé av Séléka, en koalition med muslimsk majoritet. Hans politiska motståndare Michel Djotodia blev Centralafrikanska republikens president. Detta ledde till våldsamerheter mellan Séléka och så kallade anti-balaka-grupper, bestående av en majoritet av kristna och animister.
- 4 För att förhindra att "konfliktdiamanter" skulle bli en inkomstkälla för de rivaliserande grupperna och därmed finansiera de väpnade konflikterna inrättades Kimberleyprocessen, ett internationellt system för certifiering av rådiamanter. Bland annat ska varje deltagare, enligt avsnitt 4 a i Kimberleyprocessen, "upprätta ett system för intern kontroll avsett att förhindra att konfliktdiamanter ingår i sändningar av rådiamanter som importerats till och exporterats från dess territorium". "Konfliktdiamanter" definieras i Kimberleyprocessen som "rådiamanter som används av rebellrörelser eller deras allierade för att finansiera konflikter avsedda att undergräva lagligen tillsatta regeringar, såsom beskrivs i relevanta resolutioner från Förenta nationernas säkerhetsråd". För diamanter som uppfyller Kimberleyprocessens villkor utfärdas ett certifikat.
- 5 Centralafrikanska republiken stängdes av tillfälligt från certifieringssystemet i Kimberleyprocessen i maj 2013. På grund av denna avstängning förbjöds export av centralafrikanska diamanter. I juli 2014 offentliggjorde Kimberleyprocessen ett administrativt beslut för att utesluta centralafrikanska diamanter från den lagliga handeln.

FN-åtgärder

- 6 Den 5 december 2013, med anledning av inbördeskriget i Centralafrikanska republiken, antog Förenta nationernas säkerhetsråd (nedan kallat säkerhetsrådet) resolution 2127 (2013). I resolutionen förklarade sig säkerhetsrådet vara "djupt oroat av den pågående försämringen av säkerhetsläget i Centralafrikanska republiken, som karakteriseras av ett fullständigt sönderfall för den allmänna ordningen, avsaknad av rättsstat och spänningar mellan olika religiösa grupper". I punkt 16 i nämnda resolution fördömde säkerhetsrådet "det olagliga utnyttjandet av naturresurserna i Centralafrikanska republiken, vilket bidrar till en fortsatt konflikt, och [underströk att det var viktigt] att få ett slut på denna olagliga verksamhet, inte minst genom nödvändiga påtryckningar på väpnade grupper, smugglare och alla andra aktörer".
- 7 I detta sammanhang införde säkerhetsrådet också ett vapenembargo i punkt 54 i resolution 2127 (2013). I punkt 56 i resolutionen uttryckte säkerhetsrådet även sin "fasta avsikt att skyndsamt vidta riktade åtgärder, bland annat ett reseförbud och en frysning av tillgångar för personer som genom sitt agerande undergräver fred, stabilitet och säkerhet, i synnerhet genom ... att stödja olagliga väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande av naturresurser i Centralafrikanska republiken, däribland diamanter".

- 8 I punkt 57 i resolution 2127 (2013) föreskrev säkerhetsrådet, inom ramen för de åtgärder som avses ovan i punkt 7, en sanktionskommitté för Centralafrikanska republiken (nedan kallad sanktionskommittén) som skulle ha till uppgift att övervaka genomförandet av sanktionerna. I punkt 59 i resolutionen uppmanade säkerhetsrådet även FN:s generalsekreterare att i samråd med sanktionskommittén tillsätta en grupp, bestående av högst fem experter, för en första period av tretton månader (nedan kallad expertgruppen). Gruppen skulle lyda under sanktionskommittén och i synnerhet ha i uppdrag att tillhandahålla information och bistå sanktionskommittén så att den skulle kunna fullgöra sitt uppdrag. I punkt 59 c i resolution 2127 (2013) föreskrevs bland annat att expertgruppen ”efter samråd med [sanktionskommittén] senast den 5 mars 2014 [skulle] redogöra för situationen för [säkerhetsrådet] och senast den 5 juli 2014 lägga fram en verksamhetsrapport och senast den 5 november 2014 en slutrapport för [säkerhetsrådet]”.
- 9 Den 28 januari 2014 antog säkerhetsrådet resolution 2134 (2014) enligt vilken ”alla medlemsstater, för en första period av ett år från och med antagandet av denna resolution, omedelbart ska frysa penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser på deras territorium som innehas av eller direkt eller indirekt kontrolleras av enskilda eller enheter som angetts av den [sanktionskommitté] som inrättades i punkt 57 i resolution 2127 (2013)”. Säkerhetsrådet angav att de föreskrivna åtgärderna även skulle tillämpas på enskilda och enheter som enligt sanktionskommittén ”tillhandahåller stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande av naturresurser (diamanter och vilda djur och produkter av vilda djur) i Centralafrikanska republiken”.
- 10 Expertgruppen lade fram sin verksamhetsrapport om Centralafrikanska republiken den 26 juni 2014, i enlighet med punkt 59 c i resolution 2127 (2013). Expertgruppen sammanfattade situationen vad gäller handel med naturresurser på följande sätt:

”Väpnade grupper deltar i handeln och den olagliga exploateringen av naturresurser, i synnerhet guld och diamanter ... I öst har Sélékas styrkor fortfarande kontrollen över de småskaliga guldgruvorna, som i Ndassima (provinsen Ouaka). Gruvförvaltningen håller på att återta kontrollen över områden med diamanproduktion kring Bria och Sam-Ouandja (provinsen Haute-Kotto) och den officiella handeln med Bangui håller delvis på att återupptas ... Officiell export av diamanter förbjöds i maj på grund av att Centralafrikanska republiken tillfälligt har stängts av från Kimberleyprocessens certifieringssystem. Inköpen av hus har emellertid fortsatt i Bangui och syftet är att officiellt köpa in och lagra diamanter från alla produktionsområden, samtidigt som handeln med diamanter som transiteras genom Bangui eller grannstaterna ökar ...”

- 11 Den 28 oktober 2014 lade expertgruppen fram sin slutrapport om Centralafrikanska republiken (nedan kallad FN:s slutrapport) i enlighet med punkt 59 c i resolution 2127 (2013). Expertgruppen sammanfattade situationen vad gäller handel med naturresurser på följande sätt:

”Sedan Centralafrikanska republiken stängdes av från Kimberleyprocessen i maj 2013 har uppskattningsvis 140 000 karat diamanter till ett värde av 24 miljoner amerikanska dollar exporterats i hemlighet. I maj 2014 beslagtogs de belgiska myndigheterna 6 634 karat som hade skickats via Kinshasa och Dubai till Kardiam, ett bolag med säte i Antwerpen (Belgien) som är det belgiska dotterbolaget till det centralafrikanska diamanthandelsbolaget Badica.

Expertgruppen anser att vissa av de diamanter som beslagtogs i Belgien härrörde från Sam-Ouandja och Bria (provinsen Haute-Kotto) i den östra delen av landet, där styrkor från före detta Séléka tog ut avgifter på luftfartyg som transporterade diamanter och tog betalt för att beskydda diamantsamlare ...

Handeln med centralafrikanskt guld, som uppskattas till ungefär 2 ton per år, går huvudsakligen genom Kamerun. I denna handel deltar samlare från Yaloké (provinsen Ombella-Mpoko) och Boda (provinsen Lobaye) som flytt till Kamerun för att komma undan den religiöst inspirerade förföljelse som anti-balaka-grupper bedrivit sedan januari 2014 och som lett till att de tagit kontrollen över de småskaliga guldgruvorna kring Yaloké ...”

- 12 Den 22 januari 2015 antog säkerhetsrådet resolution 2196 (2015) i vilken säkerhetsrådet bland annat förlängde de åtgärder för frysning av penningmedel som infördes genom resolution 2134 (2014). I punkt 7 i nämnda resolution angav säkerhetsrådet att ”till och med den 29 januari 2016 ska alla medlemsstater fortsätta att frysa ... penningmedel och andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser på deras territorium som innehas av eller direkt eller indirekt kontrolleras av de personer eller enheter som angetts av [sanktionskommittén] eller av varje person eller enhet som agerar för eller på order av eller innehas eller kontrolleras av dessa personer eller enheter”. I punkt 12.d i nämnda resolution angav säkerhetsrådet att ”åtgärderna enligt [punkt 7] [även ska] gälla för personer och enheter som enligt [sanktionskommittén] tillhandahåller stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande eller handel med naturresurser (diamanter, guld eller vilda djur eller produkter från vilda djur) i Centralafrikanska republiken”.
- 13 Den 11 mars 2015 lade sökandena fram en ”motrapport” (nedan kallad motrapporten) för säkerhetsrådets ordförande och medlemmar. Motrapporten var avsedd att ”belysa de olika anklagelserna mot Badica och Kardiam på ett annat sätt [och att] korrigera brister och oriktigheter [i FN:s slutrapport]” samt att få expertgruppen att rätta uppgifterna i FN:s slutrapport.
- 14 I skrivelser till sanktionskommittén av den 8 och den 27 april och den 2 juni 2015 anmälde sökandena felaktigheter i expertgruppens utredning. De begärde dessutom, i skrivelsen av den 27 april 2015, att få tillgång till handlingarna i ärendet.
- 15 I en skrivelse av den 28 april 2015 meddelade expertgruppens samordnare (nedan kallad samordnaren) sanktionskommittén att utredningen hade genomförts regelmässigt, i enlighet med FN:s bestämmelser, och att sökandenas rätt till försvar hade iakttagits. Samordnaren påpekade i detta avseende att expertgruppen hade hört sökandena, trots att de varit motvilliga.
- 16 Den 20 augusti 2015 offentliggjorde sanktionskommittén, i enlighet med punkt 59 d i resolution 2127 (2013), på FN:s webbplats en ”Sammanfattning av skälen till att namnen på enskilda och enheter, däribland sökandena, förts upp på sanktionsförteckningen” (nedan kallad sammanfattningen av sanktionskommitténs skäl). I sammanfattningen av sanktionskommitténs skäl angavs följande:

”Skäl till uppförande på förteckningen:

Den 20 augusti 2015 fördes [Badica och Kardiam] i enlighet [med punkt 12.d] i resolution 2196 (2015) upp på förteckningen över personer och enheter ”som tillhandahåller stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande eller handel med naturresurser (diamanter, guld eller vilda djur eller produkter från vilda djur) i [Centralafrikanska republiken]”.

Ytterligare information:

[Badica och Kardiam har] har gett stöd till väpnade grupper i Centralafrikanska republiken, dvs. f.d. Séléka och anti-balakastyrkor, genom olagligt utnyttjande av och handel med naturresurser, inbegripet diamanter och guld.

[Badica] fortsatte under 2014 att köpa diamanter från Bria och Sam-Ouandja (provinsen Haute Kotto) i östra delen av Centralafrikanska republiken, där f.d. Sélékastyrkor beskattar luftfartyg som transporterar diamanter och säkerhetsbetalningar från diamantsamlare. Flera [av Badicas] leverantörer i Bria och Sam-Ouandja har nära kopplingar till f.d. befälhavare inom Séléka.

I maj 2014 beslagtogs belgiska myndigheter två diamantförsändelser som sänts till [Badicas] representation i Antwerpen, som är officiellt registrerad i Belgien under namnet K[ardiam]. Diamantexperter bedömde att de beslagtagna diamanterna med stor sannolikhet härrör från Centralafrikanska republiken och att de uppvisar kännetecknen som är typiska för Sam-Ouandja och Bria samt Nola (provinsen Sangha Mbaéré), i landets sydvästra del.

Handlare som köpt diamanter som smugglats från Centralafrikanska republiken till utländska marknader, inbegripet från landets västra del, har på [Badica] vägnar varit verksamma i Kamerun.

I maj 2014 exporterade B[adica] även guld som producerats i Yaloké (Ombella-Mpoko), där småskaliga guldgruvor hamnade under Sélékas kontroll till och med början av februari 2014, då anti-balakagrupper tog över.”

- 17 Den 24 augusti 2015 noterade sökandena, genom en skrivelse ställd till sanktionskommittén, att de förts upp på sanktionsförteckningen enligt resolution 2196 (2015). Samtidigt som de erinrade om att de var ”djupt oroliga” för att expertgruppen inte hade genomfört sin utredning regelmässigt upprepade de framför allt sin begäran om tillgång till handlingarna.
- 18 Den 23 september 2015 fick sökandena veta, efter ett möte samma dag med sanktionskommitténs sekreterare, att deras begäran om tillgång till handlingarna hade avslagits på grund av att sanktionerna hade införts genom en ”diplomatisk” process.
- 19 Den 16 oktober 2015 begärde samordnaren upplysningar av sökandena om deras verksamhet i Centralafrikanska republiken sedan säkerhetsrådet antog resolution 2196 (2015) och, i synnerhet, om de betalningar som Badica gjort till före detta Sélékas styrkor i Bria (Centralafrikanska republiken) och Sam-Ouandja (Centralafrikanska republiken) för att garantera säkerheten för sina samlare och vilken kännedom Badicas ledning hade om nämnda betalningar och om skatter som betalats till före detta Sélékas styrkor av samlare och småskaliga gruvbrytare som levererar diamanter till Badica.
- 20 Sökandena besvarade samordnarens frågor den 23 oktober 2015. De kritiserade även expertgruppens utredning på ett antal punkter. Bland annat gjorde de gällande att expertgruppen borde ha låtit dem ta del av de handlingar som låg till grund för dess slutsatser, att expertgruppen inte hade hört Badicas ansvariga och att de hade grundat sig på hörsägen från anonyma vittnen. Sökandena underströk även att expertgruppen hade gjort sin utredning tillsammans med utomstående av okänd identitet och att de enbart beaktat omständigheter som var till nackdel för sökandena.
- 21 Samordnaren besvarade den 7 december 2015 sökandenas skrivelse av den 23 oktober 2015. Efter att ha noterat att sökandena efterfrågade ytterligare handlingar av expertgruppen, utöver dem som lades fram i FN:s slutrapport, angav samordnaren i synnerhet att vissa specifika omständigheter avseende motrapporten skulle tas med i expertgruppens nästa rapport, vilken var avsedd att offentliggöras senast den 31 december 2015.
- 22 Genom skrivelse av den 21 december 2015 lade expertgruppen fram en ny rapport om Centralafrikanska republiken (nedan kallad FN:s rapport av den 21 december 2015) i vilken expertgruppen bekräftade slutsatserna i FN:s slutrapport (se ovan punkt 11).
- 23 Genom skrivelse av den 2 mars 2016 lade sökandena fram synpunkter på FN:s rapport av den 21 december 2015 för sanktionskommittén.

Unionens åtgärder

- 24 För att genomföra säkerhetsrådets resolutioner 2134 (2014) och 2196 (2015) har Europeiska unionens råd vidtagit restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken genom, i synnerhet, förordning (EU) nr 224/2014 av den 10 mars 2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Centralafrikanska republiken (EUT L 70, 2014, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) 2015/734 av den 7 maj 2015 (EUT L 117, 2015, s. 11) (nedan kallad grundförordningen).

25 I artikel 5 i grundförordningen föreskrivs följande:

”1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör, ägs, förvaras eller kontrolleras av en fysisk eller juridisk person, enhet eller organ som förtecknas i bilaga I ska frysas.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt ställas till förfogande för eller göras tillgängliga till förmån för en fysisk eller juridisk person, enhet eller organ som förtecknas i bilaga I.

3. Bilaga I ska omfatta de fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som enligt sanktionskommittén utför eller tillhandahåller stöd till handlingar som undergräver freden, stabiliteten eller säkerheten i Centralafrikanska republiken, inklusive handlingar som utgör ett hot mot eller en överträdelse av övergångsavtal, eller som hotar eller förhindrar den politiska övergångsprocessen, inbegripet en övergång till fria och rättvisa demokratiska val, eller som främjar våld genom att

...

d) tillhandahålla stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande av eller handel med naturresurser, inbegripet diamanter, guld, vilda djur och växter och produkter av vilda djur och växter i eller från Centralafrikanska republiken,

...”

26 Artikel 17 i grundförordningen har följande lydelse:

”1. När [säkerhetsrådet] eller sanktionskommittén för upp en fysisk eller juridisk person, enhet eller organ på förteckningen och har motiverat upptagandet ska rådet ta med den fysiska eller juridiska personen, den enheten eller det organet i bilaga I. Rådet ska meddela sitt beslut och motiveringen till den berörda fysiska eller juridiska personen, enheten eller organet antingen direkt, om deras adress är känd, eller genom att ett meddelande offentliggörs, så att den fysiska eller juridiska personen, den enheten eller det organet ges tillfälle att inge kommentarer.

2. Om kommentarer inges eller om väsentliga nya bevis framförs ska rådet se över sitt beslut i ljuset av dessa kommentarer och följaktligen informera den berörda personen, enheten eller organet i enlighet med detta.

3. Om Förenta nationerna beslutar att avföra en person, en enhet eller ett organ från sin förteckning eller att ändra identifieringsuppgifterna om en person, en enhet eller ett organ som förts upp på denna, ska rådet ändra bilaga I i enlighet med detta.”

27 Den 2 september 2015 antog rådet dels genomförandebeslut (Gusp) 2015/1488 om genomförande av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken (EUT L 229, 2015, s. 12), dels genomförandeförordning (EU) 2015/1485 om genomförande av artikel 17.1 i grundförordningen (EUT L 229, 2015, s. 1, nedan kallad den angripna rättsakten).

28 I artikel 1 i den angripna rättsakten anges att de ”personer och den enhet som förtecknas i bilagan till den här förordningen ska läggas till i förteckningen i bilaga I till [grundförordningen]”.

29 Sökandena lades till i förteckningen i bilaga till grundförordningen genom punkt B.1 i förteckningen i bilagan till den angripna rättsakten. I motiveringen i nämnda punkt anges, under rubrikerna ”Uppgifter hämtade från den narrativa sammanfattningen av skäl till upptagande på förteckningen som sanktionskommittén har lämnat” och ”Ytterligare information”, sanktionskommitténs skäl till uppförandet på förteckningen (se ovan punkt 16). Under den förstnämnda rubriken anges att ”[Badica och Kardiam] fördes upp på förteckningen den 20 augusti 2015 i enlighet med punkt 12 d i resolution

2196 (2015) för att [de] 'tillhandahållit stöd till väpnade grupper eller kriminella nätverk genom olagligt utnyttjande av eller handel med naturresurser, inbegripet diamanter, guld, vilda djur och växter och produkter av vilda djur och växter, i Centralafrikanska republiken”.

- 30 Den 2 oktober 2015 angav sökandena i en skrivelse till rådet att de inte hade delgetts den angripna rättsakten, trots att deras adresser var kända. För övrigt bestred de FN:s slutrapport och de sanktioner som var följden av denna rapport och begärde att rådet skulle låta dem ta del av de handlingar som låg till grund för nämnda rapport.
- 31 Rådet besvarade den 16 december 2015 sökandenas skrivelse av den 2 oktober 2015. Rådet angav att begäran om tillgång till handlingarna i ärendet hade översänts till sanktionskommitténs ordförande och bifogade hans svar av den 8 oktober 2015. Sanktionskommitténs ordförande angav i sitt svar att motrapporten hade översänts till medlemmarna av sanktionskommittén. Han hänvisade även till FN:s slutrapport och sammanfattningen av sanktionskommitténs skäl beträffande de uppgifter som sökandena hade begärt om deras upptagande i förteckningen.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 32 Sökanden väckte den nu aktuella talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 november 2015.
- 33 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna rättsakten i den del den rör sökandena,
  - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 34 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan,
  - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 35 Sökandena har anfört tre grunder i ansökan. Den första grunden avser ett åsidosättande av rätten till försvar, rätten till en rättvis rättegång och ett effektivt domstolsskydd, den andra grunden avser en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och den tredje att rådet inte undersökt omständigheterna i det aktuella fallet. I repliken har sökandena anfört en ny grund avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- 36 Tribunalen ska först pröva grunden avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, därefter grunden avseende ett åsidosättande av rätten till försvar, rätten till en rättvis rättegång och ett effektivt domstolsskydd, sedan grunden avseende en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och slutligen grunden att rådet inte har prövat omständigheterna i det aktuella fallet.

Grunden avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 37 Sökandena har anfört att rådet har styrkt den angripna rättsaktens lagenlighet genom att i bilaga till svarsinlagan lägga fram faktiska och rättsliga omständigheter av ett senare datum än den angripna rättsakten, nämligen en rapport som Amnesty International tog fram den 30 september 2015, expertgruppens svar till sökandena av den 7 december 2015 och FN:s rapport av den 21 december 2015.
- 38 Enligt sökandena ska lagenligheten av en rättsakt som antagits av en unionsinstitution bedömas utifrån faktiska och rättsliga omständigheter vid den tidpunkt då rättsakten antogs. Detta följer av domstolens fasta praxis. Sökandena har i detta avseende anfört att motiveringen ska ingå i själva rättsakten och att det inte är tillräckligt att motiveringen kan tas fram utifrån handlingar i målet, i synnerhet inte när dessa är av ett senare datum än rättsakten.
- 39 Följaktligen åsidosatte rådet kravet på en formell motivering då den motiverat den angripna rättsakten med rättsliga och faktiska omständigheter av ett senare datum än rättsakten, som lagts fram under förfarandet.
- 40 Sökandena har angett att denna grund, trots att den är ny, får anföras, eftersom nya grunder i enlighet med artikel 84.1 i tribunalens rättegångsregler får anföras när de föräns av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet, vilket nu är fallet.
- 41 Rådet har bestritt detta resonemang.
- 42 Tribunalen erinrar först om att avsaknad av eller otillräcklig motivering enligt fast rättspraxis innebär ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263 FEUF och utgör en grund avseende tvingande rätt som unionsdomstolarna kan och till och med måste pröva ex officio (se dom av den 2 december 2009, kommissionen/Irland m.fl., C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 34 och där angiven rättspraxis).
- 43 Under de förutsättningarna kan tribunalen pröva sökandenas grund avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, utan att det är nödvändigt att pröva om denna grund, i enlighet med artikel 84.1 i rättegångsreglerna, föräns av ”rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet”.
- 44 I det nu aktuella fallet har sökandena anfört att rådet åsidosatte motiveringsskyldigheten då den i svarsinlagan motiverade den angripna rättsakten genom faktiska och rättsliga omständigheter av ett senare datum än rättsakten.
- 45 Sökandena har emellertid inte bestritt att motiveringen i den angripna rättsakten är tillräcklig.
- 46 Som sökandena själva har erinrat om (se ovan punkt 38) ska lagenligheten av en av unionens rättsakter vid en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF bedömas utifrån de faktiska och rättsliga omständigheterna då rättsaktens antogs (se dom av den 15 juni 2005, Corsica Ferries France/kommissionen, T-349/03, EU:T:2005:221, punkt 142 och där angiven rättspraxis). Även förutsatt att rådet försökt lägga fram ytterligare skäl till den angripna rättsakten under det nu aktuella domstolsförfarandet, kan detta följaktligen inte i sig vederlägga lagenligheten av nämnda rättsakt, i den mån den inte är av den arten att det kan fastställas att de skäl som angavs i den angripna rättsakten då den antogs var otillräckliga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 2005, Corsica Ferries France/kommissionen, T-349/03, EU:T:2005:221, punkt 287 och där angiven rättspraxis).

47 Under de förutsättningarna är argumentet att rådet i svarsinlagan lagt fram faktiska och rättsliga omständigheter av ett senare datum än den angripna rättsakten verkningslöst och måste underkännas, såvitt det syftar till att fastställa att motiveringsskyldigheten har åsidosatts. Det påverkar inte frågan huruvida nämnda omständigheter kan tas upp till prövning inom ramen för den materiella prövningen av den angripna rättsakten.

48 Grunden avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten kan följaktligen inte godtas.

Den första grunden, avseende ett åsidosättande av rätten till försvar, rätten till en rättvis rättegång och till ett effektivt domstolsskydd

49 Den första grunden består av två delar. Den första delen avser avsaknaden av personlig delgivning till sökandena av den angripna rättsakten och den andra att sökandena ”inte fick ta del av bevisning, inte fick tillgång till handlingarna och att principen om ett kontradiktoriskt förfarande och principen om öppenhet åsidosattes”.

Den första grundens första del, att sökandena inte delgavs den angripna rättsakten personligen

50 I den första delen av den första grunden har sökandena gjort gällande att artikel 17.1 i grundförordningen åsidosatts, eftersom rådet inte delgav dem den angripna rättsakten trots att rådet hade kännedom om sökandenas adresser.

51 Tribunalen konstaterar emellertid att sökandenas resonemang är ogrundat.

52 Det är visserligen riktigt att en rättsakt, varigenom restriktiva åtgärder mot en person eller en enhet antas eller behålls, ska meddelas den senare, och att det är detta meddelande som gör att fristen för den berörda personen eller enheten att väcka talan om ogiltigförklaring av den aktuella rättsakten börjar löpa i enlighet med artikel 263 fjärde stycket FEUF. Detta innebär dock inte att det faktum i sig att rättsakten inte meddelats sökanden motiverar att den aktuella rättsakten ogiltigförklaras (dom av den 6 september 2013, Bank Melli Iran/rådet, T-35/10 och T-7/11, EU:T:2013:397, punkt 112).

53 Som rådet har gjort gällande har sökandena inte framfört några argument till stöd för att en utebliven personlig delgivning av den angripna rättsakten utgjort en sådan kränkning av deras rättigheter att det skulle motivera att rättsakten ogiltigförklaras i den mån den rör dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 november 2014, Mayaleh/rådet, T-307/12 och T-408/13, EU:T:2014:926, punkt 122 och där angiven rättspraxis).

54 Att någon sådan kränkning skulle föreligga följer inte heller av uppgifterna i akten. Motiveringen som avser sökandena i den angripna rättsakten är nämligen, för det första, identisk med sanktionskommitténs sammanfattning av skälen, som sökandena kände till. Vidare har sökandena kunnat väcka talan om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten. Slutligen har sökandena kunnat få kännedom om den angripna rättsakten från en annan källa och foga en kopia av denna till sin talan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2013, Bank Melli Iran/rådet, T-35/10 och T-7/11, EU:T:2013:397, punkt 113).

55 Talan kan under de omständigheterna inte vinna bifall såvitt avser den första delen av den första grunden.

Den andra grunden, att sökandena "inte fick ta del av bevisning, inte fick tillgång till handlingarna och att principen om ett kontradiktoriskt förfarande och principen om öppenhet åsidosattes"

- 56 Sökandena har i första hand gjort gällande att de blivit föremål för internationella och europeiska sanktioner utan att ha fått tillgång till handlingarna i ärendet, utan att deras motrapport beaktades av FN och utan att FN besvarade denna rapport över huvudtaget.
- 57 Sökandena har först och främst anfört att de inte fått tillgång till handlingarna vare sig vid FN eller vid rådet, i strid med domen av den 3 september 2008, Kadi och Al Barakaat International Foundation/rådet och kommissionen, C-402/05 P och C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkterna 281–285). Sökandena har erinrat om att det är ett grundläggande krav i unionsrätten att tillgång till handlingarna medges så att det ska kunna säkerställas att rätten till försvar iakttas.
- 58 Sökandena har även anfört att expertgruppen inte lade fram någon ny rapport till följd av motrapporten och att expertgruppen inte företog någon ytterligare utredning, trots deras skriftliga erbjudande om samarbete. I motrapporten hade sökandena understrukit att FN:s slutrapport inte grundade sig på någon noggrann undersökning av de faktiska omständigheterna och inte hade tagits fram i enlighet med de allmänna principerna i folkrätten, de regler som föreslogs av FN i deras "egen rapport från 2006" och de huvudprinciper som experterna själva angav i inledningen till FN:s slutrapport.
- 59 Vidare har sökandena anfört att i FN:s slutrapport, i den del som avsåg sökandena, beaktades enbart omständigheter som var till nackdel för sökandena, i strid med artikel 14.3 e i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, vilken antogs av FN:s generalförsamling den 16 december 1966, och de väsentliga principerna om rätten till försvar. Sökandena har även anfört att Badica inte medgetts någon svarsrätt i samband med utkastet till rapport och att uttalanden som var till fördel för Badica inte angavs i FN:s slutrapport. Slutligen har sökandena angett att expertgruppens samordnare efter det att sanktionerna hade antagits begärde att Badica skulle tillhandahålla negativ bevisning, på ett främmande språk, utan någon kopia till Badicas ombud och inom fem arbetsdagar.
- 60 Sökandena har i andra hand gjort gällande att källan till expertgruppens utredning är ett straffrättsligt förfarande i Antwerpen (Belgien) mot Kardiam, som är en följd av beslaget av två försändelser med diamanter som misstänks härröra från Centralafrikanska republiken. Förundersökningen pågår fortfarande, och därför har Kardiam inte kunnat ta del av handlingarna i målet och ska omfattas av oskuldspresumtionen. I repliken har sökandena preciserat att i domen av den 2 september 2009, El Morabit/rådet (T-37/07 och T-323/07, ej publicerad, EU:T:2009:296, punkt 48), hade rådet fattat beslutet om frysning av tillgångar med stöd av en dom som meddelats av en nationell domstol. I det nu aktuella fallet har ännu ingen dom meddelats i Belgien. Åtgärden utgör därmed ett åsidosättande av principen om oskuldspresumtion.
- 61 I tredje hand har sökandena gjort gällande att rådet, då det har medgett att det inte innehar någon av sanktionskommitténs handlingar, inte kan anse sig ha någon normbunden behörighet och automatiskt, i strid med dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518), måste genomföra "FN-resolutioner" utan att först ha kontrollerat riktigheten och de faktauppgifter och de omständigheter som motiverat nämnda resolutioner och huruvida de grundläggande rättigheterna – särskilt rätten att få tillgång till handlingar och rätten att få yttra sig – har iakttagits genom dessa resolutioner. Sökandena har kritiserat rådet för att det inte lagt fram några ytterligare uppgifter eller någon ytterligare bevisning än den motivering som sanktionskommittén offentliggjorde den 20 augusti 2015 i sin sammanfattning av skälen, och för att ha genomfört sanktionerna automatiskt.
- 62 Rådet har bestritt detta resonemang.

- 63 Tribunalen ska först bemöta sökandenas resonemang avseende FN:s åsidosättande av rätten till tillgång till handlingarna och principen om kontradiktoriskt förfarande och att expertgruppen enbart undersökte omständigheter som var till nackdel för sökandena inom ramen för utarbetandet av FN:s slutrapport.
- 64 Såvitt sökandena har åberopat FN:s åsidosättande av de grundläggande rättigheterna, följer det av dom av den 3 september 2008, Kadi och Al Barakaat International Foundation/rådet och kommissionen (C-402/05 P och C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 326), att unionsdomstolarna är skyldiga att, i enlighet med den behörighet som de getts enligt fördraget, säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter i förhållande till de grundläggande rättigheter som utgör en del av unionsrätten. Detta inbegriper unionsrättsakter som syftar till att genomföra resolutioner som antagits av säkerhetsrådet med stöd av kapitel VII i FN-stadgan.
- 65 Det innebär emellertid inte att unionsdomstolarna är behöriga att kontrollera rättsakter som antagits av säkerhetsrådet som sådana, eller huruvida FN-organens utredningar är förenliga med de grundläggande rättigheterna.
- 66 Det följer nämligen av artikel 263.1 FEUF och artikel 275.2 FEUF att unionsdomstolen visserligen är behörig att pröva lagenligheten av rättsakter som antagits av unionsinstitutionerna och, i synnerhet, lagenligheten av beslut om restriktiva åtgärder mot fysiska och juridiska personer som antagits av rådet, men däremot inte att kontrollera internationella överenskommelser som ligger till grund för sådana unionsrättsakter.
- 67 Tribunalen understryker i detta avseende att i ett sådant sammanhang som i det nu aktuella fallet avser den legalitetskontroll som unionsdomstolen ska göra den unionsrättsakt som syftar till att genomföra det internationella avtalet i fråga, inte det internationella avtalet som sådant. När det i synnerhet gäller en sådan unionsrättsakt som den angripna rättsakten, som syftar till att genomföra en resolution av FN:s säkerhetsråd, ankommer det alltså inte på unionsdomstolen att pröva lagenligheten av en sådan resolution som antagits av detta internationella organ (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 september 2008, Kadi och Al Barakaat International Foundation/rådet och kommissionen, C-402/05 P och C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkterna 286 och 287), eller den utredning som legat till grund för en sådan resolution.
- 68 Under de förutsättningarna ska sökandenas resonemang, såvitt det syftar till att bestrida lagenligheten av FN:s rättsakter mot bakgrund av de grundläggande rättigheter som anges ovan i punkt 63, underkännas på grund av att resonemanget anförts vid en domstol som inte är behörig att pröva det.
- 69 Tribunalen ska vidare bemöta sökandenas resonemang avseende FN:s åsidosättande av rätten till tillgång till handlingarna och principen om oskuldspresumtion, såvitt detta resonemang riktar sig mot rådet i egenskap av den institution som antagit den angripna rättsakten.
- 70 När det gäller sökandenas argument att rådet, trots deras begäran, inte låtit dem ta del av FN:s handlingar, erinrar tribunalen om att det inte i sig kan anses utgöra ett åsidosättande av de ovannämnda rättigheterna att den behöriga unionsmyndigheten, som i det nu aktuella fallet, inte tillhandahåller den berörda personen uppgifter och bevisning – beträffande den redogörelse för skälen som ligger till grund för det aktuella beslutet – som endast sanktionskommittén eller den berörda FN-medlemmen har i sin besittning (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkterna 137 och 139).
- 71 När det gäller påståendet att rådet åsidosatt principen om oskuldspresumtion erinrar tribunalen om att denna princip, som anges i artikel 6.2 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och i artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som innebär att var och en som anklagas för ett brott ska betraktas som oskyldig till dess att vederbörandes skuld är rättsligt fastställd, inte hindrar

att säkerhetsåtgärder avseende frysning av penningmedel vidtas, i och med att dessa inte syftar till att inleda ett straffrättsligt förfarande mot den personen i fråga (dom av den 13 september 2013, Anbouba/rådet, T-592/11, ej publicerad, EU:T:2013:427, punkt 40, och dom av den 20 september 2016, Alsharghawi/rådet, T-485/15, ej publicerad, EU:T:2016:520, punkt 69).

- 72 Sådana åtgärder är emellertid så allvarliga att de ska vara föreskrivna i lag, antas av en behörig myndighet och vara tidsbegränsade (dom av den 2 september 2009, El Morabit/rådet, T-37/07 och T-323/07, ej publicerad, EU:T:2009:296, punkt 40, dom av den 13 september 2013, Anbouba/rådet, T-592/11, ej publicerad, EU:T:2013:427, punkt 40, och dom av den 20 september 2016, Alsharghawi/rådet, T-485/15, ej publicerad, EU:T:2016:520, punkt 69).
- 73 Först och främst är syftet med de restriktiva åtgärderna i fråga, även om de är tvingande, inte att inleda ett straffrättsligt förfarande som syftar till att fastställa sökandenas skuld. Argumentet att de aktuella åtgärderna har sitt ursprung i ett pågående straffrättsligt förfarande mot Kardiam i Antwerpen kan följaktligen inte vinna framgång.
- 74 Vidare konstaterar tribunalen att de aktuella åtgärderna föreskrivs i unionslagstiftningen och att rådet var behörigt att anta dem, något som för övrigt inte har bestritts av sökandena.
- 75 Tribunalen konstaterar även att den nu aktuella åtgärden inte är slutgiltig, även om det, som rådet har bekräftat efter en åtgärd för processledning, inte anges någon sista dag för upptagande i förteckningen vad beträffar unionen i den angripna rättsakten. Rådet är nämligen på unionsnivå skyldigt att när som helst se över åtgärden, antingen enligt artikel 17.2 i grundförordningen, om ”kommentarer inges eller om väsentliga nya bevis framförs”, eller enligt artikel 17.3 i grundförordningen, om ”Förenta nationerna beslutar att avföra en person ... från sin förteckning eller att ändra identifieringsuppgifterna om en person”. I detta avseende angav säkerhetsrådet i punkt 61 i resolution 2127 (2013) att säkerhetsrådet ”kontinuerligt kommer att följa utvecklingen av situationen i Centralafrikanska republiken och vara berett att undersöka lämpligheten av de åtgärder som anges i denna resolution, däribland ... att tillfälligt avbryta dem eller upphäva dem helt, beroende på vilka framsteg som gjorts när det gäller att skapa stabilitet i landet och iaktta denna resolution”.
- 76 Mot ovanstående bakgrund kan tribunalen följaktligen inte fastställa något åsidosättande av principen om oskuldspresumtion i det nu aktuella fallet.
- 77 Vidare ska tribunalen besvara sökandenas argument att rådet ”i det närmaste mekaniskt” genomförde den FN-resolution som låg till grund för deras upptagande i förteckningen, utan att kontrollera att de faktauppgifter och de omständigheter som låg till grund för åtgärden att föra upp dem på förteckningen var riktiga och att nämnda åtgärd uppfyllde de grundläggande rättigheterna inom ramen för expertgruppens utredning.
- 78 Som svar på sökandenas argument erinrar tribunalen först och främst om att de restriktiva åtgärdernas rättsliga art är en viktig aspekt som avgör vidden av vilken ny värdering rådet kan göra av den bevisning som använts av FN:s sanktionskommitté i det aktuella fallet. Det är i princip accepterat i fast rättspraxis att en frysning av tillgångar som rådet beslutar om med stöd av sina befogenheter enligt artikel 21 och 29 FEU inte har någon straffrättslig koppling. Tvärtom vad sökandena har anfört kan åtgärderna alltså inte likställas med ett beslut om frysning av tillgångar som fattas av en nationell rättslig myndighet i en medlemsstat inom ramen för tillämpligt straffrättsligt förfarande och med iakttagande av de garantier som är förenade med detta förfarande (se dom av den 30 juni 2016, Al Matri/rådet, T-545/13, ej publicerad, EU:T:2016:376, punkt 64 och där angiven rättspraxis).
- 79 Tribunalen erinrar om att rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd när det gäller ett förfarande för att anta ett beslut om att uppta eller behålla en persons namn i förteckningen innebär att den behöriga unionsmyndigheten har en skyldighet att underrätta den berörda personen om de uppgifter som myndigheten förfogar över beträffande de omständigheter som lagts personen till last

och utgjort grunden för myndighetens beslut, det vill säga åtminstone den redogörelse för skälen som lämnats av sanktionskommittén. Det är nödvändigt för att personen i fråga ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid unionsdomstolen (se dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 111 och där angiven rättspraxis).

- 80 I samband med underrättelsen ska den behöriga unionsmyndigheten bereda personen i fråga tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sin ståndpunkt beträffande de skäl som har åberopats mot honom eller henne (se dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 112 och där angiven rättspraxis).
- 81 När det rör sig om ett inledande beslut om upptagande behöver denna dubbla skyldighet vad gäller handläggningen, till skillnad mot vad som är fallet när en persons namn ska behållas i förteckningen, emellertid inte fullgöras innan beslutet antas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 113 och där angiven rättspraxis).
- 82 I det nu aktuella fallet erinrar tribunalen om att artikel 17 i grundförordningen gör skillnad mellan ett förfarande för antagande av den ursprungliga rättsakten om upptagande och förfarandet för omprövning av nämnda rättsakt.
- 83 I det förstnämnda fallet föreskrivs följande: "När [säkerhetsrådet] eller sanktionskommittén för upp en fysisk eller juridisk person, enhet eller organ på förteckningen och har motiverat upptagandet ska rådet ta med den fysiska eller juridiska personen, den enheten eller det organet i bilaga I." Vidare föreskrivs att "[r]ådet ska meddela sitt beslut och motiveringen till den berörda fysiska eller juridiska personen, enheten eller organet ... så att den berörda fysiska eller juridiska personen, enheten eller organet ges tillfälle att inge kommentarer" (artikel 17.1 i grundförordningen).
- 84 I detta avseende följer det av artikel 5.3 i grundförordningen att upptagandet på förteckningen ska ske utifrån vad som "enligt sanktionskommittén" har skett.
- 85 I det sistnämnda fallet föreskrivs följande: "Om kommentarer inges eller om väsentliga nya bevis framförs ska rådet se över sitt beslut i ljuset av dessa kommentarer och följaktligen informera den berörda personen, enheten eller organet i enlighet med detta."
- 86 Tribunalen erinrar om att rådet, i enlighet med fast rättspraxis, ska fatta sitt beslut "på grundval av den redogörelse för skälen som lämnas av sanktionskommittén". Det föreskrivs inte att sanktionskommittén utöver denna redogörelse för skälen spontant ska lämna ut ytterligare uppgifter till den behöriga unionsmyndighet som ska fatta ett beslut (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 107, och dom av den 13 december 2016, Al-Ghabra/kommissionen, T-248/13, EU:T:2016:721, punkt 73).
- 87 I det nu aktuella fallet var rådet följaktligen, som följer av artikel 17.1 i grundförordningen och tvärt emot vad sökandena har anfört, inte skyldigt att kontrollera "riktigheten i de faktauppgifter och omständigheter" som låg till grund för åtgärden att föra upp sökandena på förteckningen när rådet skulle genomföra säkerhetsrådets resolution.
- 88 Det är nämligen när den berörda personen har yttrat sig med anledning av redogörelsen för skälen som den behöriga unionsmyndigheten har en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva de anförda skälen mot bakgrund av detta yttrande samt eventuell bifogad bevisning som ingetts av den berörda personen (se dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P

och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 114 och där angiven rättspraxis), det vill säga, i det nu aktuella fallet, med stöd av artikel 17.2 i grundförordningen, i vilken föreskrivs att "[o]m kommentarer inges ... ska rådet se över sitt beslut".

- 89 Under de förutsättningarna kan rådet i det nu aktuella fallet inte kritiseras för att det inte av sanktionskommittén inhämtat uppgifter eller bevisning till stöd för anklagelserna mot sökandena och således för att, enligt sökandena, på ett "i det närmaste mekaniskt sätt genomfört" åtgärden att föra upp sökandena på förteckningen, utan att pröva de faktauppgifter och omständigheter som låg till grund för åtgärden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2016, Al-Ghabra/kommissionen, T-248/13, EU:T:2016:721, punkt 76).
- 90 Rådet kan inte heller kritiseras för att ha "överfört" säkerhetsrådets beslut utan att ha kontrollerat att de grundläggande rättigheterna beaktades i denna resolution. Rådet ska nämligen, som följer av dels artikel 17.1 i grundförordningen, jämförd med artikel 5.3 i nämnda förordning, dels den rättspraxis som anges ovan i punkt 86, fatta beslutet om uppförande på förteckningen utifrån vad som "enligt sanktionskommittén" har fastställts.
- 91 Mot bakgrund av ovanstående kan talan inte vinna framgång såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden, avseende en uppenbart oriktig bedömning

- 92 Sökandena har hävdat att rådets konstateranden i de skäl som meddelats sökandena är oriktiga eller, i varje fall, otillräckligt underbyggda för att fastställa ett stöd till väpnade grupper genom olagligt utnyttjade eller handel med naturresurser i Centralafrikanska republiken.
- 93 Tribunalen erinrar om att de omständigheter som anges i punkt B.1 i bilagan till den angripna rättsakten, under avsnittet "Ytterligare information", som skäl till den upptagandeåtgärd som rådet beslutat om, omfattar följande fem skäl:

"[Badica och Kardiam har] tillhandahållit stöd till väpnade grupper i Centralafrikanska republiken, nämligen före detta Séléka och anti-balaka-styrkorna, genom olaglig exploatering och handel med naturresurser – i synnerhet diamanter och guld.

[Badica] fortsatte under 2014 att köpa diamanter från Bria och Sam-Ouandja (provinsen Haute Kotto) i östra delen av Centralafrikanska republiken, där f.d. Sélékastyrkor beskattar luftfartyg som transporterar diamanter och erhåller säkerhetsbetalningar från diamantsamlare. Flera [av Badicas] leverantörer i Bria och Sam-Ouandja har nära kopplingar till f.d. befälhavare inom Séléka.

I maj 2014 beslagtogs belgiska myndigheter två diamantpaket som sänts till [Badicas] representation i Antwerpen, som är officiellt registrerad i Belgien under namnet K[ardiam]. Diamantexperter bedömde att de beslagtagna diamanterna med stor sannolikhet härrör från Centralafrikanska republiken och att de uppvisar kännetecken som är typiska för Sam-Ouandja och Bria samt Nola (provinsen Sangha Mbaéré), i landets sydvästra del.

Handlare som köpt diamanter som smugglats från Centralafrikanska republiken till utländska marknader, inbegripet från landets västra del, har på [Badicas] vägnar varit verksamma i Kamerun.

I maj 2014 exporterade [Badica] även guld som producerats i Yaloké (Ombella-Mpoko), där småskaliga guldgruvor hamnade under Sélékas kontroll till och med början av februari 2014, då anti-balakagrupper tog över."

- 94 Tribunalen konstaterar först och främst att rådet hade rätt att grunda sig på FN:s slutrapport för att underbygga de skäl som meddelats sökandena. Den omständigheten att sökandena har bestritt anklagelserna i denna rapport ger inte i sig stöd för att rådet inte kunde åberopa rapporten (dom av den 14 januari 2015, Gossio/rådet, T-406/13, ej publicerad, EU:T:2015:7, punkt 72). Sökandenas anklagelser hindrar för övrigt inte att tribunalen grundar sig på FN:s slutrapport.
- 95 Sökandena har nämligen, i enlighet med expertgruppens åtagande i punkt 7 i FN:s slutrapport, fått ta del av den huvudsakliga bevisning som låg till grund för den angripna rättsakten, i synnerhet rapporten och dess bilagor. Nämda rapport är för övrigt offentlig. För övrigt följer det av FN:s slutrapport och samordnarens skrivelse av den 28 april 2015 att sökandena hördes vid åtminstone två tillfällen av expertgruppen, i april 2014 och i januari 2015, och att de inte hörsammade expertgruppens begäran om en intervju i juni 2014. Slutligen följer det av punkterna 5–8 i denna rapport att expertgruppen grundade sig på en noggrann metodik, som tagits fram tidigare av FN:s behöriga organ och som inte åsidosätter rätten till försvar.
- 96 Domstolsprövningen av lagenligheten av det aktuella beslutet omfattar dels bedömningen av de fakta och omständigheter som åberopats som grund för beslutet, dels kontrollen av den bevisning och de uppgifter som ligger till grund för nämnda bedömning (dom av den 14 oktober 2009, Bank Melli Iran/rådet, T-390/08, EU:T:2009:401, punkt 37).
- 97 Följaktligen utgör rådets utrymme för skönsmässig bedömning i frågan inget hinder för att unionsdomstolen när den utför sin lagenlighetsprövning kontrollerar att de faktauppgifter som rådet grundar sig på är riktiga. För att den domstolsprövning som garanteras genom artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska bli effektiv krävs nämligen bland annat att unionsdomstolen försäkras sig om att ett beslut som har räckvidd i det enskilda fallet för den berörda personen eller enheten vilar på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag. Detta förutsätter en undersökning av de faktiska omständigheter som har åberopats i redogörelsen för skälen till nämnda beslut, så att domstolskontrollen inte begränsas till en bedömning av den abstrakta sannolikheten i de åberopade skälen, utan avser frågan huruvida dessa skäl, eller åtminstone ett skäl som i sig anses utgöra tillräckligt stöd för beslutet, är tillräckligt noggrant och konkret underbyggda (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 119, se även dom av den 21 april 2015, Anbouba/rådet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 98 Med hänsyn till att de restriktiva åtgärderna i fråga är av förebyggande karaktär ska således följande gälla: Om unionsdomstolen vid laglighetsprövningen av det angripna beslutet, finner att åtminstone ett av de skäl som nämns i den redogörelse som har lämnats av sanktionskommittén är tillräckligt precist och konkret, stöds av fakta och i sig utgör en tillräcklig grund för beslutet, ska den omständigheten att andra skäl inte uppfyller dessa kriterier inte motivera en ogiltigförklaring av beslutet (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 130).
- 99 En sådan bedömning ska företas genom att bevisning och uppgifter inte granskas isolerat, utan mot bakgrund av sitt sammanhang. Rådet har nämligen fullgjort sin bevisbörda om rådet vid unionsdomstolen redogör för en rad tillräckligt konkreta, precisa och samstämmiga indicier som gör det möjligt att fastställa en tillräcklig anknytning mellan den enhet som avses med en åtgärd avseende frysning av penningmedel och den regim eller den allmänna situation som ska bekämpas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 april 2015, Anbouba/rådet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, punkterna 51 och 53 och där angiven rättspraxis).
- 100 Det är mot bakgrund av den rättspraxis som anges ovan i punkt 99 som tribunalen ska pröva de argument som framförts av sökandena när det gäller de skäl som det erinras om ovan i punkt 93.

- 101 I första hand har sökandena bestritt att de inköp som avses med den andra grunden är rättsstridiga, i synnerhet på grund av att de aktuella diamanterna inte har exporterats.
- 102 Som följer av punkt 99 ovan ska uppgifterna emellertid inte bedömas isolerat, utan mot bakgrund av sitt sammanhang.
- 103 Det andra skälet, i vilket redogörs för åtminstone ett ”stöd” till väpnade grupper, ska jämföras med i synnerhet det tredje och det fjärde skälet, i vilka redogörs för en olaglig utvinning av diamanter. Detta gäller i ännu högre grad i och med att det i FN:s slutrapport uttryckligen görs en koppling mellan sökandenas inköp av diamanter i Bria och i Sam-Ouandja (andra skälet) och beslaget av de diamanter som var adresserade till sökandena i Antwerpen och sannolikt kom från dessa områden (tredje skälet).
- 104 Således anges i punkt 127 i FN:s slutrapport att ”[e]xpertgruppen tror att diamanter från Bria och Sam-Ouandja, vilka områden kontrolleras av före detta Séléka, som olagligen förvärvats av Badica eller för Badicas räkning, har hamnat i den försändelse som beslagtogs i Antwerpen”.
- 105 Denna koppling anges för övrigt klart och tydligt i sammanfattningen av FN:s slutrapport, där det anges att ”[e]xpertgruppen tror att vissa diamanter som beslagtogs i Belgien kom från Sam-Ouandja och Bria (provinsen Haute-Kotto) i landets östra del, där före detta Sélékastyrkor beskattar luftfartyg som transporterar diamanter och erhåller säkerhetsbetalningar från diamantsamlare ...” Sökandena har inte bestritt denna koppling i sina inlagor.
- 106 Sökandenas argument att inköpen inte var olagliga kan således inte godtas. Det följer nämligen av vad som anförs ovan att de diamanter som avses med det andra skälet mycket riktigt har exporterats och följaktligen varit föremål för en olaglig utvinning, eftersom all export av diamanter enligt Kimberleyprocessen var förbjuden vid den aktuella tidpunkten.
- 107 Att det förekommit stöd till väpnade grupper och att den aktuella handeln var olaglig påverkas inte av att inköpen var obetydliga och att det enligt sökandena var nödvändigt att hämta hem vinsten av de förskott som betalats ut till trogna samlare och upprätthålla nätverket av samlare.
- 108 Tribunalen konstaterar för övrigt att den omständighet som anförs i det andra skälet, att [Badica under 2014] fortsatte ... att köpa diamanter från Bria och Sam-Ouandja”, även om detta skäl tolkas isolerat, också återspeglar en olaglig handel, även om Kimberleyprocessen i princip endast omfattar export av diamanter. Sökandena har nämligen, som rådet har understrukit, inte gjort gällande något argument avseende punkt 60 i expertgruppens verksamhetsrapport av den 1 juli 2014, i vilken konstateras följande:
- ”[Badica] hade 760 karat diamanter i lager i mars. Badicas verkställande direktör förklarade för expertgruppen att bolaget inte längre köpte in diamanter på grund av att Centralafrikanska republiken stängts av från certifieringssystemet i Kimberleyprocessen ... Vid en andra inventering av Badicas lager i april 2014 upptäcktes emellertid att bolaget hade köpt in ytterligare 1 698 karat, till ett värde av 292 917 dollar, i Bria och Sam-Ouandja. De diamantpartier som Badica hade i lager hade ännu inte förseglats eller daterats av gruvförvaltningen, vilket borde ha skett enligt den färdplan som de centralafrikanska myndigheterna lade fram i juni 2013 för att kunna tas med i Kimberleyprocessen igen.”
- 109 Vad beträffar det andra skälet, enligt vilket före detta Sélékas myndigheter tog betalt av diamantletare för att garantera deras säkerhet, har sökandena för övrigt gjort gällande att de inte kan anses ha tillhandahållit stöd till före detta Séléka i och med betalningen av dessa ersättningar. Sökandena har i detta avseende påpekat att de samlare och de småskaliga gruvbrytare som betalat säkerhetsersättningen till före detta Séléka är enskilda näringsidkare enligt den centralafrikanska

gruvlagen. Badica kan följaktligen inte hållas ansvarigt för samlarnas handlingar, vilka Badica för övrigt inte kände till. Det andra skälet är därmed i sig otillräckligt för att fastställa ett stöd till väpnade grupper.

- 110 Tribunalen konstaterar emellertid att sökandena inte har bestritt vare sig inköpet av diamanter från dessa samlare, vilka i sin tur förvärvat diamanterna från småskaliga gruvbrytare, eller att dessa mellanhänder i diamanthandeln betalat skatt till före detta Sélékagrupper. Under de förutsättningarna framhåller tribunalen, med hänsyn till vad som anförs ovan, att sökandena genom att fortsätta att köpa in diamanter från samlarna under den aktuella perioden – vilket de inte har bestritt – nödvändigtvis tillhandahöll stöd till de väpnade grupperna.
- 111 Den omständigheten att säkerhetsersättningen till före Sélékastyrkor inte betalades direkt av sökandena, även om detta skulle visa sig riktigt, har ingen betydelse för frågan huruvida det förekommit ett stöd till nämnda styrkor. I sammanfattningen av skälen hänvisas nämligen endast i allmänna ordalag till ett stöd, inte till ett direkt stöd.
- 112 För övrigt kan det inte uteslutas att åtminstone en del av de skatter som betalats till före detta Sélékastyrkor av mellanhänderna i diamanthandeln bakats in i det slutliga pris som sökandena betalade inom ramen för sina diamantinköp.
- 113 Tribunalen konstaterar slutligen att sökandena inte kunde vara ovetande om att krigförande styrkor beskattade de gruvor som hamnat under deras kontroll, med hänsyn till den aktuella bakgrunden, först utbrottet av inbördeskriget i Centralafrikanska republiken och därefter avstängningen av Centralafrikanska republiken från Kimberleyprocessen.
- 114 Argumentet att sökandena inte kände till att mellanhänderna i diamanthandeln betalade denna skatt är därmed ogrundat och ska underkännas.
- 115 Såvitt sökandena anser att vad som anförs i det andra skälet avseende ett stöd till väpnade grupper genom betalning av säkerhetsersättningar och landningsavgifter inte är tillräckligt underbyggt, konstaterar tribunalen att detta påstående är ogrundat.
- 116 Först och främst har sökandena fel när de stödjer sig på att de landningsavgifter som betalats av Minair, ett systerbolag till Badica, var blygsamma och att nämnda avgifter betalats av alla företag som befraktat flygningar i de aktuella regionerna. Det följer nämligen av punkt 123 i FN:s slutrapport att storleken på avgifterna per landning låg mellan 75 amerikanska dollar (USD) i Bria och 100 USD i Sam-Ouandja. Oberoende av att betalningen av dessa avgifter i varje fall utgör ett stöd till de väpnade styrkorna, kan sådana avgifter inte betraktas som försumbara i det dramatiska ekonomiska läget i Centralafrikanska republiken under inbördeskriget. Den omständigheten att dessa avgifter betalades av alla aktörer påverkar inte heller den omständigheten att betalningen av nämnda avgifter utgjorde ett stöd till de väpnade grupperna.
- 117 Vidare framhåller tribunalen att expertgruppen, tvärtemot vad sökandena har påstått, inte gjorde sin utredning två månader efter det att sanktionskommittén förde upp sökandenas namn på förteckningen med stöd av kritiken om betalning av landningsavgifter och säkerhetsersättning till före detta Sélékagrupper. Av fotnoterna 90 och 91 i FN:s slutrapport framgår nämligen att denna kritik vilade på intervjuer som gjordes i juli och september 2014, det vill säga nästan ett år innan sökandena fördes upp på förteckningen.
- 118 Tvärtemot vad sökandena har hävdats finns slutligen bevisning som styrker anklagelserna om stöd till före detta Sélékastyrkor genom betalning av landningsavgifter och säkerhetsersättning.

- 119 När det gäller betalningen av säkerhetsersättning följer det av punkt 124 i FN:s slutrapport, som vilar på två samstämmiga uttalanden av en samlare i Sam-Ouandja av den 4 september 2014 och av en befälhavare i Unité spéciale antifraude à Bangui (särskild enhet för bedrägeribekämpning i Bangui, Centralafrikanska republiken) av den 21 juli 2014, att "[s]amlarna (mellanhänder i diamanthandeln) från Sam-Ouandja betalar ... en dagsersättning till före detta Sélékasoldater för att de vaktar deras lokaler", att "[e]xpertgruppen i maj 2014 konstaterade att före detta Sélékasoldater vaktade lokaler åt de största samlarna och affärsmännen i Bria" och att "[e]n befälhavare vid den särskilda enheten för bedrägeribekämpning har bekräftat att före detta Sélékagrupper i Sam-Ouandja tjänade på diamanthandeln tack vare säkerhetsöverenskommelser som de ingick med samlarna". Rådets konstateranden att säkerhetsersättning betalats är därmed tillräckligt underbyggda.
- 120 När det gäller betalningen av landningsavgifter har Badica hävdad att bolaget inte betalat några sådana avgifter till före detta Sélékastyrkor, eftersom dessa avgifter betalades till "flygplatsmyndigheterna", och att Minair är "åtskilt från Badica", vilket innebär att Minairs handlingar inte kan läggas Badica till last.
- 121 Det följer emellertid av FN:s slutrapport att landningsavgifterna togs ut av före detta Sélékastyrkor och inte av "flygplatsmyndigheterna". I punkt 123 i FN:s slutrapport, som vilar på en intervju med en samlare i Sam-Ouandja av den 4 september 2014 och en intervju med en ansvarig vid flygplatsen i Bangui av den 21 juli 2014, anges följande:
- "[I]nnan de internationella styrkorna anlände till Bria, i april 2014, tog före detta Sélékastyrkor ut en landningsavgift på 75 dollar i Bria ... I Sam-Ouandja, där produktionen av rådiamanter enligt satellitbilder har ökat snabbt de senaste månaderna ... är inga internationella styrkor närvarande. Före detta Sélékastyrkor, som lyder under befälhavaren i området Beya Djouma, tar ut 100 dollar i landningsavgifter. Kommersiella flygningar trafikerar Bria och Sam-Ouandja nästan varje vecka. Avgifterna betalas i allmänhet av det företag som befraktar flygplanet."
- 122 Av punkt 122 i FN:s slutrapport framgår att Minair och Badica ingår i samma koncern, nämligen Abdoulkarimkoncernen, som leds av Abdoul-Karim Dan Azoumi. Tribunalen konstaterar att de aktuella avgifterna betalats inom ramen för Badicas transport av diamanter. Som anges ovan i punkt 111 innehåller sammanfattningen av skälen endast en allmän hänvisning till ett stöd, inte till ett direkt stöd.
- 123 När det gäller det tredje skälet har sökandena gjort gällande att bedömningen att det är mycket sannolikt att de beslagtagna diamanterna kommer från Centralafrikanska republiken, eftersom de har de egenskaper som kännetecknar diamanter från Sam-Ouandja och Bria samt från Nola (provinsen Sangha Mbaéré) i landets sydvästra del, har vederlagts genom ett uttalande av chefen för Dubai Diamond Exchange, som återgetts i tidningar, enligt vilken "[diamanterna] skulle kunna komma från Guinea, Sydafrika eller fler andra platser" (bilaga 23 till FN:s slutrapport).
- 124 Tribunalen konstaterar emellertid att uttalandet av chefen för Dubai Diamond Exchange gjordes utifrån andra foton än dem som låg till grund för de belgiska myndigheternas beslag. Bedömningen att "det är mycket sannolikt att de beslagtagna diamanterna härrör från Centralafrikanska republiken" underbyggs av uttalanden av arbetsgruppen med diamantexperter i Kimberleyprocessen, vilka återges i punkt 115 i FN:s slutrapport.
- 125 Bedömningen att diamanterna sannolikt har sitt ursprung i Centralafrikanska republiken har dessutom, som följer av punkt 121 i FN:s slutrapport, bekräftats av ordföranden för arbetsgruppen med diamantexperter i Kimberleyprocessen i ett e-postmeddelande inom ramen för det förfarande som de belgiska federala myndigheterna inlett mot sökandena i Belgien.

- 126 Tribunalen framhåller att det framgår av punkt 121 i FN:s slutrapport att det i ett e-postutbyte med de belgiska federala myndigheterna ”angavs att vissa rådiamanter som syntes på fotografierna av de beslagtagna försändelserna uppvisade typiska egenskaper för diamanter från Nola (provinsen Sangha Mbaéré) i västra Centralafrikanska republiken, medan andra är typiska för Sam-Ouandja och Bria (provinsen Haute-Kotto) i landets östra del”.
- 127 Tribunalen konstaterar för övrigt, såvitt sökandena har kritiserat att expertgruppen inte kontaktade de två leverantörer i Dubai som hade skickat de diamanter som beslagtogs i Belgien eller den undersökningsdomare som ledde undersökningen i Belgien, att de inte har visat på vilket sätt dessa uteblivna kontakter utgjorde ett fel i förfarandet eller ens att expertgruppen skulle ha haft någon sådan skyldighet inom ramen sin utredning.
- 128 Den omständigheten att de 18 försändelser som föregick de omtvistade försändelserna inte varit föremål för de belgiska myndigheternas misstankar har, tvärtemot vad sökandena har hävdad, ingen betydelse för bedömningen av de två omtvistade försändelser som identifierats av nämnda myndigheter.
- 129 När det gäller det fjärde skälet har sökandena bestritt att bedömningen enligt vilken ”[h]andlare som köpt diamanter som smugglats från Centralafrikanska republiken till utländska marknader, inbegripet från landets västra del, har på [Badica] vägnar varit verksamma i Kamerun” var välunderbyggd. Tribunalen framhåller emellertid att nämnda bedömning berördes i detalj i FN:s slutrapport. I punkt 125 i slutrapporten, där expertgruppen återoppar flera uttalanden, anges i synnerhet att ”[e]xpertgruppen har inhämtat detaljerade vittnesmål från regerings- och diamanthandlarkällor, enligt vilka Badica också bedriver handel med diamanter från Centralafrikanska republiken som förs ut i hemlighet från landet”. I rapporten anges att ”en viss Al Hadj Idriss Goudache [enligt dessa källor] handlar med diamanter för Badicas räkning” och att Goudache ”[e]fter det att före detta Sélékas president Djotodia avgick i januari 2014, lämnade Centralafrikanska republiken för Kamerun och uppehöll sig i Garoua-Boulai, Bertoua och Douala innan han etablerade sig i Kousseri, långt upp i norra Kamerun, i närheten av N’Djamena”.
- 130 Såvitt sökandena har gjort gällande att namnen på dem som uttalat sig inte framgår av uttalandena och att uttalandena inte vilar på formella redogörelser, erinrar tribunalen om att rådets skyldigheter inom ramen för den angripna rättsakten inte kan likställas med skyldigheterna för en nationell domstol i en medlemsstat inom ramen för ett straffrättsligt förfarande (se ovan punkt 78), i synnerhet inte då utredningen, som i det nu aktuella fallet, genomförs i en stat som befinner sig i inbördeskrig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 april 2016, Akhras/rådet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 131 När det gäller det femte skälet har sökandena anfört att den guldexport som avses i detta skäl var helt laglig och att det styrks genom det officiella tillståndet i bilaga 33 i FN:s slutrapport. Som sökandena mycket riktigt har gjort gällande vilar det femte skälet i det nu aktuella fallet, som framgår av punkt 136 i FN:s slutrapport, på en officiell passersedel av den 5 maj 2014 (bilaga 33 till nämnda rapport) enligt vilken medgavs export av 827 gram guld. Under dessa förutsättningar finns det ingenting som ger stöd för att exporten i maj 2014, som avses i det femte skälet, var olaglig. Tribunalen finner följaktligen att den export av guld som avses i det femte skälet inte ger stöd för att fastställa ett stöd till väpnade grupper genom olagligt utnyttjande av eller handel med guld.
- 132 Den omständigheten att det femte skälet inte ger stöd för slutsatsen att väpnade grupper erhållit stöd genom olagligt utnyttjande av eller handel med guld påverkar emellertid inte frågan huruvida den angripna rättsakten är välgrundad. Som det erinras om ovan i punkt 98 ska nämligen följande gälla, med hänsyn till att de restriktiva åtgärderna i fråga är av förebyggande karaktär: Om unionsdomstolen vid laglighetsprövningen av det angripna beslutet, finner att åtminstone ett av de skäl som nämns i den redogörelse som har lämnats av sanktionskommittén är tillräckligt precist och konkret, stöds av fakta

och i sig utgör en tillräcklig grund för beslutet, ska den omständigheten att andra skäl inte uppfyller dessa kriterier inte motivera en ogiltigförklaring av beslutet (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 130).

- 133 Tribunalen konstaterar att de andra skälen i den redogörelse som tillhandahållits av sanktionskommittén som helhet, mot den aktuella bakgrunden, är tillräckligt precisa, konkreta och underbyggda för att i sig utgöra en tillräcklig grund för den angripna rättsakten och styrker ett stöd till väpnade grupper genom olagligt utnyttjande eller handel med naturresurser i Centralafrikanska republiken.
- 134 Med ovanstående bakgrund underkänner tribunalen den andra grunden utan att uttala sig om huruvida FN:s rapport av den 21 december 2015, i den mån den är av ett senare datum än den angripna rättsakten, kan tas upp till prövning för att fastställa kritiken avseende betalning av säkerhetsersättning. I och med att kritiken avseende betalning av säkerhetsersättning, som framgår av punkt 119 ovan, är tillräckligt underbyggd, är nämligen argumentet att nämnda kritik motiverats genom bevisning av ett senare datum verkningslöst och ska underkännas. Samma sak gäller för övrigt argumentet att Amnesty Internationals rapport av den 30 september 2015 och expertgruppens svar till sökandena av den 7 december 2015 lagts fram i svarsinlagan, eftersom skälen till uppförandet på förteckningen var tillräckligt underbyggda i FN:s slutrapport, vars upptagande till sakprövning inte har bestritts.

Den tredje grunden, att rådet inte granskat omständigheterna i det aktuella fallet

- 135 Sökandena har anfört att rådet endast har genomfört säkerhetsrådets beslut av den 20 augusti 2015 och därmed inte har prövat omständigheterna i det aktuella fallet i vederbörlig ordning. Handlingarna innehåller i detta avseende ingenting som tyder på att rådet har kontrollerat att uppgifterna om sökandena är relevanta och välgrundade, och därmed är den angripna rättsakten inte lagenlig. Rådet har således genomfört FN:s sanktioner automatiskt, i strid med domen av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518). Sökandena har påpekat att sanktionskommittén inte lade fram någon bevisning när rådet efterfrågade detta.
- 136 Rådet har bestritt detta resonemang.
- 137 Som anges ovan i punkterna 86–89 hade rådet ingen skyldighet att kontrollera att de fakta och omständigheter som motiverade FN:s åtgärd att föra upp sökandena på förteckningen var riktiga. I enlighet med dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 114 och där angiven rättspraxis) är det nämligen när den berörda personen har yttrat sig med anledning av redogörelsen för skälen som den behöriga unionsmyndigheten har en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva de anförda skälen mot bakgrund av detta yttrande samt eventuell bifogad bevisning som ingetts av den berörda personen. Under dessa förutsättningar kan rådet inte, i samband med genomförandet av den resolution som var upphovet till den angripna rättsakten, kritiseras för att det inte från sanktionskommittén inhämtade uppgifter eller bevis till stöd för anklagelserna mot sökandena och således för att, enligt sökandena, ha ”genomfört FN:s sanktioner automatiskt”.
- 138 Mot bakgrund av ovanstående ovan kan talan inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden. Talan ska därmed ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

¹³⁹ Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund meddelar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) och Kardiam ska ersätta rättegångskostnaderna.

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 juli 2017.

Underskrifter